

A la senyora Saville, Anglaterra

Sant Petersburg, 11 de desembre de 17...

T'alegrarà saber que cap desgràcia no ha acompanyat el començament de l'aventura que et va provocar aquells mals pressentiments. Vaig arribar aquí ahir, i la meua primera tasca és confirmar-te, estimada germana, el meu benestar i la meua creixent confiança en l'èxit del meu projecte.

Ja sóc molt al nord de Londres i, mentre camino pels carrers de Petersburg, sento que m'acaricia les galtes una freda brisa nòrdica que em tensa els nervis i m'omple de plaer. Entens aquesta sensació? Aquesta brisa, que ha viatjat des de les regions cap a les quals em dirigeixo, em proporciona una anticipació d'aquests climes gelats. Inspirats per aquest vent d'esperança, els meus somnis es fan més fervents i intensos.

Aquesta expedició ha estat la il·lusió favorita dels meus anys joves. He llegit amb passió els esdeveniments dels diversos viatges que s'han fet, amb la intenció d'arribar a l'oceà Pacífic Nord, a través dels mars que rodegen el pol. Recordaràs que la biblioteca del nostre

bon oncle Thomas es limitava a una història de tots els viatges de descobriments. La meua educació va ser una mica descurada, però vaig ser apassionadament aficionat a la lectura. Aquells volums van ser el meu objecte d'estudi nit i dia.

Sis anys han passat des que vaig decidir emprendre aquesta aventura. Puc, encara ara, recordar el moment a partir del qual em vaig lliurar a aquesta grandiosa empresa. Vaig començar per acostumar el meu cos a les privacions. Vaig acompanyar els baleners en diverses expedicions al mar del Nord. Voluntàriament, vaig suportar fred, gana, set i son. Sovint treballava durant el dia més durament que qualsevol mariner i dedicava les nits a l'estudi de les matemàtiques, de la teoria de la medicina i d'aquelles branques de les ciències físiques de les quals un aventurer del mar pogués extreure la màxima utilitat pràctica. Dues vegades em vaig enrolar com a tripulant en un balener i me'n vaig sortir. He de reconèixer que me'n vaig sentir orgullós quan el capità va considerar molt valuosos els meus serveis, em va oferir el segon lloc al vaixell i em va pregar, amb molta insistència, que m'estigués amb ell.

Així doncs, estimada Margaret, no em mereixo portar a terme un gran projecte? La meua vida podria haver transcorregut entre la comoditat i el luxe, però jo he preferit la glòria més que qualsevol temptació que la riquesa col·loqués al meu pas.

Aquesta és l'època més favorable per viatjar per Rússia. El fred no és insuportable si vas embolicat amb pells. Partiré cap a la ciutat d'Arkhangel'sk² d'aquí a dues o tres setmanes; la meua intenció és llogar-hi un vaixell, cosa que es pot fer fàcilment pagant l'assegurança al propietari, i contractar, entre els que estan acostumats a la pesca de la balena, tots els mariners que consideri necessaris. No pretenc

---

²Arkhangel'sk: Ciutat al nord de Rússia, a la part pròxima a Europa, a la riba del mar Blanc. Fundada al segle XVI, va ser i continua sent, un dels ports més importants de Rússia.

*fer-me a la mar fins al mes de juny. Quan tornaré? Ah, estimada germana, com puc respondre aquesta pregunta? Si tinc èxit, passaran molts mesos, potser anys, abans que puguem retrobar-nos. Si fracasso, em veuràs aviat o no em veuràs mai més. Adéu, estimada i meravellosa Margaret. Que el cel escampi les seves benediccions sobre teu i em protegeixi a mi per poder declarar una vegada i una altra la meva gratitud per tot el teu amor i la teva bondat.
El teu afectuós germà,*

Robert Walton